

En reseberättelse från Irene och Josette Falck

Vår semesterresa till Gambia för att hälsa på vårt fadderbarn Bonama.

Resan startade från Hässleholm torsdagen den 19 november. Flyg från Kastrup, var i Gambia ca 15.30.

Nu börjar allt roligt vi längtat efter. Vi var i Bakoto kl. 17.00, jättetrötta. Packade upp och handlade. Så var det dags för dusch och lite mat. Fredagen inleddes med informationsmöte, sedan åkte vi på resans första utflykt, det blev en citytur till huvudstaden Banjul samt Gambias National Museum och Gambias största marknad. Hemma igen, ett dopp i polen, skönt. Lördag träffade vi AnnGreth o Janne och Gabriel som skulle vara vår chaufför till Basse. Söndagsmorgon upp tidigt, resa till Basse. Gabriel kom redan kl. 6.00, räknade med en resa på 9-10 timmar men icke. Sex timmars väntan på färjan i Banjul, men det var värt varje sekund. Vilken kaos! Måstes ses går ej att beskriva. Efter ett antal timmar kom vi till nästa färja som vi kom på direkt. Den tredje var en väntan på en halvtimme, baggis. Den fick männen själva dra, med hjälp av rep från två håll. Sista vägen fram till Basse var rena rama "berg och dalbana" med gropar som var halvmeter djupa. Tur vi hade en duktig chaufför. Väl framme en snabb middag på en lokal restaurang. Så bar det iväg till Chigambas gästlägenhet efter 15 timmars resa.

Där möttes Lama oss med ett stort leende och vi kände oss verkligen välkomna, trots sena kväll.

Nästa morgon kom Gabriel med nytt bröd till frukost. Sen var det dags för vår resas mål. Hälsa på Bunama och hans familj tillsammans med Lama, Haddy och Gabriel. Vilken känsla.

När yrkesskolan fick nya verktyg i november 2008 satte vi som krav att de skulle förvaras inlåsta i ett särskilt rum. Det skulle också göras hyllor så att det var lätt att hitta rätt verktyg vid behov. När vi kom året efter fick vi se att de hade tagit fasta på vårt krav. Alla verktyg var snyggt placerade och inlåsta. Alla verktyg lämnades inte ut vid samma tillfälle utan när något verktyg är utslitet får man komma till Krubally (som har ansvaret för Chigambas förråd) och visa upp det och därefter få det utbytt.

Vi möttes av en blyg liten kille men glad och en leende familj.

Det blev en tur till marknaden och shopping tillsammans med Bunama.

Dags att besöka Chigambas tre skolor för rundvandring. Vilken personal och vilka barn, det var rörande.

Allt bara snurrade i huvudet på oss.

Nu fattar man vad AnnGreth o Janne gör. Vilket jobb de lägger ner, otroligt så fint allt var. Hur kan 700 kronor om året räcka till allt eleverna får? Obegripligt!

Till alla som har fadderbarn och möjlighet att göra denna resa rekommenderar vi den på det varmaste.

Ett minne för livet.

Irene och Josette Falck

